

prof. dr. sc. Adolf Dragičević 1924.-2010.

Adolf Dragičević, član Hrvatskog komunikološkog društva, bio je dugogodišnji predavač političke ekonomije i dekan zagrebačkoga Pravnog fakulteta, jedan od najplodonosnijih autora s više od trideset izdanih knjiga i 500 znanstvenih djela. Dobitnik je više nagrada za znanstveni i istraživački rad, a sudjelovao je i u izradi Ustava iz 1963. i 1974. godine. Rođen je u Zaostrogu kod Makarske 1924. Gimnaziju je pohađao u Zagrebu i Beogradu, a završio u Splitu. Nakon odlaska u partizane, kraj rata dočekao je kao oficir u Jedanaestoj dalmatinskoj brigadi. Studij prava počinje u Zagrebu, završava u Beogradu, a potom na Pravnom fakultetu u Zagrebu postaje asistent na Katedri političke ekonomije, na kojoj i doktorira. Boravi na specijalizaciji na Oxfordskom sveučilištu, a onda postaje predavač i na Filozofskom fakultetu i Fakultetu političkih nauka u Zagrebu kao i na poslijediplomskim studijima u više hrvatskih gradova.

Akademik Dragičević bavio se problemima marksističke političke ekonomije i građanske ekonomske teorije, socijalizma, povijesti socijalističke misli i modernih ekonomskih doktrina. Zadnjih desetljeća okupirao se znanstvenim predviđanjima svjetskih tendencija gospodarskog razvoja uz uvažavanje mikroelektroničkog i biotehnološkog revolucioniranja.

Autor je proročanske teze o Kindiji (Kini i Indiji) kao budućem generatoru svjetske ekonomije, a u knjizi koju je 2004. napisao zajedno sa sinom Draženom navijestio je i doba "kiberkomunizma", eru globalne ujedinjenosti i univerzalnosti koja će se do 2048. uspostaviti isključivo kibernetičkim sredstvima. Pokretač je, urednik i suurednik biblioteka Naše teme (1957-74), Svijet suvremene stvarnosti (1968-82), Suvremena misao (1977-90), Veliki mislioci (1978-82) i Novi svijet (1979-87). God. 1986. izabran je za izvanrednoga i 1991. za redovitog Člana JAZU. Akademik Dragičević je pisao o problemima marksističke političke ekonomije, građanske ekonomske teorije, socijalizma, povijesti socijalističke misli, modernih ekonomskih doktrina. Poslije obrađuje teme o razvoju i perspektivi socijalizma te o birokratizmu i tehnokratizmu, suvremenim svjetskim kretanjima i tendencijama budućeg razvoja s gledišta znanstvenog predviđanja i uvažavanja započetoga mikro-elektroničkog i biotehnološkog revolucioniranja. Objavio je više od 300 znanstvenih rasprava: knjiga, monografija, studija, članaka i priloga u zbornicima radova; veći broj recenzija i prikaza, feljtona i eseja, intervjua i komentara u povremenim publikacijama, revijama, tjednicima i dnevnim listovima. Više je knjiga doživjelo ponovljena izdanja, a neke su poslužile

kao teme okruglih stolova s priložima objavljenim u znanstvenim časopisima. Znanstveni i publicistički rad akademika Dragičevića imao je širok odjek u javnosti. Znanstvene članke i rasprave objavljuje u periodicima Naša stvarnost (1953, 1956-57, 1959), Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu (1955, 1957-58, 1963, 1970-74, 1979, 1982, 1984-86, 1988, 1990), Ekonomski pregled (1956, 1986-87), Pregled (1956-58, 1979, 1981-82, 1985-86, 1988-90), Socijalna politika (1956), Naše teme (1957, 1959, 1961-63, 1965-68, 1970-71, 1986-89), Naša zakonitost (1962, 1975, 1977, 1983-88), Politička misao (1967, 1978-79, 1983, 1986, 1988-89), Gledišta (1968), Socijalizam (1968, 1981-82), Kulturni radnik (1969, 1971, 1973,

1975-80), Pitanja (1976), Zbornik Trećeg programa Radio-Zagreba (1979,1989), Argumenti (1982, 1985), Ideje (1982), Opredjeljenja (1982, 1985-87, 1989 -90), Pogledi (1982, 1986, 1988-90), Dometi (1983, 1986), Kumrovački zapisi (1985), Pravni vjesnik (1985), Dijalog (1986), Ekonomski glasnik (1986-87), Rad JAZU (1986), Suvremeni ekonomski problemi (1987, 1989-90), Makarski zbornik (1989) i Nastava povijesti (1989). Za znanstveni rad akademik Dragičević je dobio više nagrada i priznanja među kojima su i tri republičke nagrade za znanstvena djela izuzetne vrijednosti i ukupnu istraživačku djelatnost. Umirovljen je 1994. godine.